

Forslag

til

Lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Om regulering af understøttelsessatser m. v.).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 29. maj 1962.*)

§ 1.

I lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 135 af 19. maj 1958, som ændret ved lov nr. 72 af 13. marts 1959, lov nr. 159 af 13. april 1960 og lov nr. 202 af 18. maj 1960, foretages følgende ændringer og tilføjelser:

1. § 13, stk. 2 b), 1. og 2. punktum, affattes således:

„Kassernes understøttelsesudgifter i henhold til § 15, stk. 4-9 c), og kassernes udgift ved at yde forsørgere højere dagpenge end ikke-forsørgere refunderes dog med 80 pct. og — for kasser, hvor gennemsnittet af understøttede dage pr. nydende medlem har andraget over 15 dage — med 85 pct. Kassernes udgift ved at yde forsørgere højere dagpenge end ikke-forsørgere beregnes for hver kasse som differencen mellem den gennemsnitlige dagpengeudgift pr. understøttelsesdag for forsørgere og ikke-forsørgere multipliceret med antallet af understøttelsesdage for forsørgere.“

2. § 13, stk. 6, 2. og 3. punktum, affattes således:

„Til et medlem, der har eller kan få arbejde, kan tilskuddet ikke ydes, medmindre der foreligger forhold, der efter § 48 i lov om offentlig forsorg berettiger til at supplere arbejdsløn med hjælp efter nævnte lov. Tilskuddet, der ikke må udgøre over halvdelen af medlemsbidraget, konteres som hjælp i henhold til kapitel VI i lov om

offentlig forsorg. Dersom betingelserne for ydelse af hjælp efter andre bestemmelser i nævnte lov er til stede, konteres tilskuddet som hjælp efter disse bestemmelser.“

3. § 15, stk. 3, 1.-4. punktum, affattes således:

„Stk. 3. Dagpengenes maksimumsbeløb fastsættes til 19 kr. 00 øre for forsørgere og 12 kr. 70 øre for ikke-forsørgere, dog for ikke-forsørgere med mindst 8 års medlems-tid til 15 kr. 30 øre. Med forsørgere ligestilles ikke-forsørgere med 15 års medlems-tid og derover. Såfremt den af det statistiske departement for april kvartal for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet offentliggjorte gennemsnitlige faktiske timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) stiger eller falder 1 pct. i forhold til den tilsvarende timefortjeneste for april kvartal 1961, vil maksimumsbeløbene fra den følgende 1. april henholdsvis være at forhøje eller nedsætte med 1 pct. For hver yderligere stigning eller fald med 2 pct. i nævnte timefortjeneste vil maksimumsbeløbene, ligeledes pr. 1. april, være at forhøje eller nedsætte med yderligere 2 pct.“

4. I § 15, stk. 4, 1. punktum, ændres „1 kr. 75 øre“ til: „1 kr. 95 øre“.

5. § 15, stk. 4, 3. punktum, affattes således:

„For hver 3 pct. den i stk. 3 omhandlede timefortjeneste for april kvartal stiger eller

Socialmin. 1. kt. j. nr. 1-10-1962.

*) Se FT: 3410, 3771, 4959, 5121; A. 1401; B. 1041. Lov nr. 191 af 4. juni 1962.

40 Vedtagne lovforslag m. m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).